

Животътъ на човѣка.

(Легенда).

Слѣдъ като Господъ направилъ видимия и невидимъ свѣтъ, създаденитѣ твари дошли при него и го помолили — да имъ съобщи бждащия имъ животъ. Между явилитѣ се били: човѣкътъ, волътъ, кучето и маймуната.

Отъ тѣхъ най-напрѣдъ прѣдъ Бога излѣзълъ човѣкътъ.

— Господи! ти ме направи човѣкъ въ свѣта. Кажи ми сега, какъ ще живѣя: съ какво ще се храня и какво ще работя, колко години ще живѣя? — рекълъ човѣкътъ.

— Тебѣ е опрѣдѣлено да живѣешъ 30 години. Ще ядешъ всичко, което ти не поврѣжда здравето. Работата ти ще бже — да заповѣдвашъ на всичко въ свѣта — отговорилъ Богъ.

— Е-е-е, Господи, благодаря ти, за дѣто ме дарявашъ съ такъвъ даръ. Отъ едно само не съмъ доволенъ — дѣто ми опрѣдѣляшъ да живѣя само 30 години. Малко ми сж Господи! Увеличи числото имъ! — захваналъ да се моли човѣкътъ.

— Добрѣ! — рекълъ Богъ. — Седи тукъ, въ кьошето и почакай малко!

Човѣкътъ се съгласилъ и останалъ да чака.

Слѣдъ човѣка при Бога дошелъ волътъ.

— Господи! ти ме направи волъ въ свѣта. Кажи ми сега, какъвъ ще бже моятъ животъ: какъ ще живѣя, какво ще работя, съ какво ще се храня и колко години ще живѣя?

— Видишъ ли този човѣкъ? — рекълъ Богъ, като посочилъ човѣка въ кьошето. — Той ще ти бже господаръ. Ще се хранишъ съсъ сѣно, и трици. Работата ти ще бже — да орешъ и теглишъ кола. Ще живѣешъ 30 години.